

de qualsevol art o ofici no cobraven. Components d'aquesta cobla eren Llorenç Cotxo, cosí germà seu, de qui rebé les primeres lliçons de música, i Josep Baró i Güell, músic i compositor d'anomenada, que li ensenyà a tocar la tenora.

Instrument, el domini del qual perfeccionà notablement formant part de l'agrupació escalenca que, com hem assenyalat abans, gaudia de merescuda fama, puix entraven en el seu repertori els millors compositors de sardanes com Garreta, Toldrà, Morera, Serra, etc., i això vol dir que no s'havia d'amagar per cap altra. És també l'època en què anava a lliçó a la Bisbal del millor instrumentista de tenora en aquells moments, l'escalenc Albert Martí, que l'instruïa de franc. Durant quatre anys, amb la tenora en bandolera lligada amb un cordill, féu el camí, anada i tornada, a peu de Cervià a Flaçà, i d'ací amb el carrilet fins a la Bisbal.

Aproximadament les mateixes dates que quan havia de tocar amb la cobla es traslladava caminant a Sant Jordi per pujar a la tartana –més tard, l'auto– d'en Marquet que feia el correu i carregava passatgers per al trajec-

La Principal de l'Escala, 1924

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Martí Joanama de Palafrugell, Llorenç Cotxo, Francesc Sala, Francesc Sala (pare), Joan Esponellà de Begur.

Ramon Tasis, Francesc Llopart de Celrà, Cinto Hereu, Lluís Cotxo, Joan Puig de Pals.